interviu

Tinerama Magazin

Corneliu COPOSU, ghimpele din coasta puterii

"O dată cu pierderea puterii, PDSR va dispărea şi ca partid"

– Domnule Coposu, sunteţi unul dintre susţinătorii cei mai fervenţi ai ideii de unitate a Convenţiei...

– Nu numai asta. Mă consider şi întemeietorul Convenţiei Democratice. Pentru că, după o participare la un congres internaţional, la Luxemburg, în iunie 1990, am lansat, la început în străinătate, la Luxemburg şi la Bruxelles, şi, pe urmă, imediat, în ţară, ideea solidarizării partidelor democratice din opoziţie, adică a partidelor care urmăresc eradicarea cripto-comunismului şi instaurarea vechilor instituţii democratice, demolate de vechiul regim comunist. PDSR este o formaţiune politică de conjunctură, care n-a fost întemeiată pe un program sau pe o doctrină, ci, pur şi simplu, pe interese materiale, pragmatice, ale aderenţilor ei. De aceea am şi spus că, dacă PDSR pierde puterea, acesta va dispărea şi ca partid, pentru că nu există un liant care să îi ţină îmbuchetaţi pe aderenţii lui. Deci, în calitatea mea de iniţiator al acestei Convenţii Democratice, având posibilitatea să şi demonstrez cu ocazia alegerilor din 1992 utilitatea acestei alianţe, sigur că sunt printre principalii susţinători, nu numai pentru continuitate, ci şi pentru consolidare.

– Nu credeţi că acum, pentru că există fără dubiu nişte poziţii ireconciliabile, activitatea Convenţiei, sub forma actuală, stopează evoluţia partidelor membre ale Convenţiei şi le ţine sub un soi de chingă?

– Nu, dimpotrivă. Şi vă dau exemplul partidului pe care îl conduc. Viaţa de partid se desfăşoară într-un ritm susţinut şi nu există nici un impediment în participarea la Convenţie. Există unele partide care se tem de această suprapunere datorită faptului că nu au reuşit să-şi creeze nişte organizaţii independente în localităţile ţării. Sigur că dacă toată activitatea politică se rezumă la câţiva aderenţi din anumite centre urbane, este foarte greu să concepi această dublă activitate. Pentru că, în acelaşi timp, ai nevoie de două echipe.

– Totuşi, experimentarea unor poziţii diferite de ale celorlalte partide din Convenţie din partea unuia dintre componentele acesteia a fost drastic amendată şi atacată de celelalte. De aici s-au declanşat atacuri care nu fac, pe ansamblu, decât rău alianţei. De unde credeţi că pornesc aceste stări conflictuale?

– E adevărat. Ce spuneţi este, în primul rând, rezultatul unei lipse de experienţă politică. Apoi, dintr-o dorinţă, explicabilă de altfel, de a se face valuri în jurul unei persoane sau a unei formaţiuni politice. Formaţiunile care sunt bine ancorate în opinia publică nu au nevoie de aceste artificii. Cele care nu au alte mijloace de afirmare – decât comentariile care se fac în jurul activităţilor lor – recurg la idei pe care le popularizează, care, în funcţie de senzaţionalul pe care îl aduc, sunt îmbrăţişate şi comentate de mass-media. Deci, în momentul în care o formaţiune – ce, din punct de vedere al ponderii politice, nu reprezintă mare lucru în opinia publică – vine cu o idee năstrşnică, face valuri şi se vorbeşte de ea.

– Nu faptul că se vorbeşte despre o formaţiune încercam să evidenţiez. Ci atacurile, să le spunem fratricide, care macină, în ultima vreme, Convenţia.

– Nimic de zis aici; dar aceste confruntări sunt oarecum inevitabile. Confruntări există şi în cadrul unui partid, chiar în cadrul unei formaţiuni mici. Nu pot fi toţi oamenii egali şi cu gânduri egale. Cu cât există mai multe şi mai variate iniţiative, cu atât se vădeşte forţa respectivei formaţiuni. Democratic este ca acele iniţiative care sunt adoptate de majoritatea hotărâtoare să fie acceptate fără murmur de către toată lumea, indiferent de opţiunea personală.

"Orice încercare de părăsire a Convenţiei echivalează cu începutul pulverizării formaţiunii politice respective"

– Într-un articol recent apărut în revista 22 se relevă, dintr-o analiză a unui fruntaş al PAC, faptul că acest partid, în anumite circumstanţe, este decis să părăsească CDR. De asemenea, în jurul partidului dlui Cunescu se vehiculează ideea unei alianţe cu PD şi părăsirea Convenţiei. Asta ar însemna o destrămare a Convenţiei? Ce estimaţi că se poate întâmpla?

– În primul rând, nu cred că partidele pe care le-aţi menţionat îşi vor pune în aplicare ameninţările, ca să zic aşa. Pentru că, indiferent de inconfortul pe care îl sesizează ei în activitatea din Convenţie, există totuşi oameni cu judecată care îşi dau seama că orice fel de încercare de părăsire a Convenţiei echivalează cu începutul pulverizării formaţiunii respective. Să spun şi explicaţia. Opinia publică a început, încă din 1992, să se obişnuiască cu ideea unei alianţe antiguvernamentale. Reprezentată ca simbol prin semnul electoral cheia. Am auzit chiar la o coadă la pâine, într-o seară; pe întuneric, discutând câţiva oameni. Ei aveau chiar aprecieri negative la adresa diferitelor partide, chiar membre ale Convenţiei. Concluzia era însă că ei votează cu cheia. Deci nu cu un partid, ci cu toate, împreună. Sigur, nu este vorba de majoritatea electoratului (dovadă rezultatul alegerilor), ci de un număr important de electori care văd în această alianţă posibilitatea schimbării.

Ca să judecăm obiectiv, dispariţia din Convenţie sau retragerea unei formaţiuni nu spune mare lucru. Opinia publică rămâne tot cu ideea unei alianţe opoziţioniste. Dovada este faptul că retragerea Partidului Naţional Liberal, care era un stâlp al Convenţiei, n-a afectat Convenţia. Consecinţele le-a tras acest partid.

"Eu nu văd nici astăzi un candidat mai bun"

– Unul dintre motivele de discordie este şi persoana dlui Emil Constantinescu. Tot mai multe voci contestă calitatea de adversar, cel puţin egal, al dlui Iliescu. Dumneavoastră îl susţineţi pe dl Constantinescu.

– Trebuie să fac o precizare. Chestia cu preşedinţia Convenţiei n-are legătură cu candidatura. Au existat propuneri ca mandatul preşedintelui Convenţiei să fie plafonat la 6 luni. Eu nici nu pot să concep această idee pentru că nu există practic timp să ia contact cu realităţile Convenţiei înainte de a-şi încheia mandatul.

În ceea ce priveşte candidatura la preşedinţie, încă nu s-a decis cine va candida. E normal, zic eu, ca dl Constantinescu, care a recoltat cel puţin 5 milioane de voturi, să nu le irosească. Lumea s-a familiarizat cu numele lui, lumea care l-a votat, probabil că-l va vota în continuare; totul e să-i determinăm pe cei care nu l-au votat să renunţe la susţinerea altor candidaţi şi să-l voteze pe el. În ceea ce priveşte concurenţa, eu cred că, acel corp electoral care l-a selecţionat dintre 5 candidaţi pe Constantinescu, a procedat bine.

– Totuşi, lumea rămâne dezamăgită de performanţele politice ale dlui Constantinescu.

– S-ar putea. Nici nu se poate ca toată lumea să fie de acord.

– Dintre cei care l-au votat pe Emil Constantinescu...

– Asta nu ştiu. Pentru că noi, pentru a sonda popularitatea, trebuie să ţinem cont de primul scrutin, nu de al doilea. Repet. Chestia cu desemnarea candidatului rămâne o problemă de viitor. Dacă mă întrebaţi pe mine, sigur, eu nu văd nici astăzi un candidat mai bun; s-ar putea să existe şi nu-l ştiu eu. Dacă se va găsi un altul mai bun, în timp util, probabil că se va ajunge la acest candidat.

Eu zic că, mai întâi, dl Emil Constantinescu a dobândit o experienţă importantă în cadrul campaniei electorale, că numele lui a fost popularizat şi că, totuşi, beneficiază de o zestre care este păcat să fie irosită, gândindu-ne la alt candidat. Până acum n-am asistat la nici o propunere concretă privind un alt candidat, în cadrul acestei Convenţii.

"În echipa de fotbal eram fundaş stânga"

– Lăsând la o parte preocuparea politică, ce anume vă face plăcere să faceţi?

– Să ştiţi că meseria asta politică te obligă la anumite lucruri care apoi îţi intră în program. Sigur că îmi place societatea, îmi place să stau de vorbă cu oameni din toate categoriile. Să ştiţi că în viaţa mea normală, în afară de anii de puşcărie, nu m-am culcat niciodată fără să citesc cel puţin 10 pagini dintr-o carte, fie că era vorba de o lucrare literară, fie că era vorba de o lucrare analitică. Îmi place să citesc, am citit enorm, sunt printre cei care au acumulat mii de idei lansate de diverşi autori. Mi-a plăcut în tinereţe, şi acum, de câte ori am prilejul, practic sportul. În perioada şcolară am jucat fotbal, eram fundaş stânga, apoi – în timpul universităţii – am practicat boxul şi halterele. Chiar cu pasiune. Şi acum, ori de câte ori am ocazia, mai rar pe stadion, dar sigur la televizor, privesc anumite meciuri din domeniul sporturilor care mă atrag mai mult. Sigur că toate agrementele pe care le pune la dispoziţie societatea nu-mi sunt străine şi profit de ele. Eu am avut o viaţă familială foarte strânsă. Acum, din păcate, am rămas numai cu două surori. Dar am avut o viaţă foarte solidară, sigur că mă simt foarte bine în cadrul ei. Dar îmi place şi societatea.

– Vă place să râdeţi?

– O, cum să nu. Dar nu prea am motive de mare veselie. Mi-ar plăcea să râd în fiecare zi. Se pare că râsul este curativ pentru anumite maladii, dar avem aşa de puţine ocazii de a râde... Privesc râsul ca pe un fel de cură. Împotriva depresiunii, apatiei, care de multe ori are tentacule care tind să te anihileze.

– Pentru tinerii de astăzi, care ar fi principalele trei sfaturi pe care le-aţi da pentru o dezvoltare umană sănătoasă?

– Tuturor le-am spus, mai întâi, să nu se abată de la principiile morale. Un om trebuie să respecte, în primul rând, nişte principii morale cu care să nu tranzacţioneze.

Constanţa este unul dintre atributele de căpetenie care înfrumuseţează caracterul unui om. Pe noi ne paşte, în mod nociv, lipsa de caracter a oamenilor.

Deci, sfatul cel mai bun ar fi să nu se lase ispitiţi nici de o viaţă amorală şi nici de sclipirile unei vieţi luxuriante, oferite de o suprastructură compromisă şi să caute să menţină linia strictă a moralei, a onestităţii. Fără îndoială, aceste lucruri vor aduce dobânzi importante într-o viaţă de om. Spre deosebire de atitudinea frecventă astăzi, de a face compromisuri cu conştiinţa. Acest lucru aduce un dividend imediat; sfârşesc însă prin a-i scoate din circulaţie pe oamenii care s-au lăsat ispitiţi de ele.

Interviu realizat de

Crenguţa Cîmpian